

LEWIATAN

Konfederacja
Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

Polish Confederation
Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168

tel. (+32) 2 73 21 306
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

member of **BUSINESSEUROPE**

Warszawa, 26 sierpnia 2013 r.

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa wersja 2.0

1. Wstęp

Wstęp do Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (PO PC) powinien zawierać podsumowanie najważniejszych postanowień dokumentu – opis problematyki cyfrowego społeczeństwa i gospodarki, główne bariery i wyzwania, uzasadnienie wyboru interwencji, a także stojące za nią cele ogólne, szczegółowe, jak i przypisane im działania.

W nakreślonej we Wstępie wizji „Polski Cyfrowej w 2020 r.” nie zawarto informacji o zakresie w jakim będzie tę wizję realizował PO PC, a w jakim inne programy i działania. Przykładowo, zarówno we wstępie, jak i w treści Programu nie wskazano działań, które w 2020 r. mają doprowadzić do takich rezultatów jak:

- *„wysoki odsetek ludności regularnie korzystającej z internetu”,*
- *„dynamiczny sektor TIK oferujący dużą liczbę innowacyjnych, konkurencyjnych międzynarodowo produktów i usług cyfrowych”,*
- *„wysoki odsetek przedsiębiorstw stosujących rozwiązania informatyczne podnoszące produktywność pracy i kapitału” oraz „wysoki odsetek przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż przez internet oraz konsumentów dokonujących zakupów drogą internetową”,*
- *„szerokie upowszechnienie zarówno podstawowych, jak i zaawansowanych kompetencji cyfrowych”.*

Samo wskazanie, że PO PC będzie "istotnym narzędziem realizacji wizji" jest dalece niewystarczające. Jednocześnie brak zachowania w PO PC spójnej logiki interwencji (wizja -> cele -> problemy -> działania -> rezultaty -> wskaźniki) powoduje, że prawdopodobieństwo realizacji przedstawionej wizji jest bardzo niskie.

2. Strategiczne podejście do interwencji

Jedną z zasadniczych słabości PO PC jest brak solidnej warstwy analityczno-diagnostycznej, skutkujący brakiem precyzyjnej identyfikacji i pomiaru adresowanych przez Program problemów. Wyznaczenie interwencji Programu powinno poprzedzać przeprowadzenie dogłębnej diagnozy stanu rozwoju cyfrowego społeczeństwa i gospodarki, wraz z jego barierami, możliwościami i potrzebami. W rozdziale „Analiza wyzwań, potrzeb i potencjałów” (str. 5) brakuje takiego analitycznego podejścia do opisywanych obszarów, a w większości ograniczono się do informacji o korelacji interwencji z zewnętrznymi opracowaniami, takimi jak Europejska Agenda Cyfrowa oraz krajowe dokumenty strategiczne. Brak oparcia interwencji na dogłębnej diagnozie utrudnia opracowanie kompleksowej strategii działania Programu, angażującej poszczególne instytucje odpowiedzialne za jej wdrożenie, prowadzącej do zdefiniowanych efektów w określonym czasie. Przejawia się to m.in. w trudnościach w zaprogramowaniu odpowiedniego wsparcia dla tak horyzontalnych obszarów jak e-kompetencje i e-gospodarka.

Taką sytuację ukazuje też dokonana „reinterpretacja” postanowień Europejskiej Agendy Cyfrowej, prowadząca do nieadekwatnego rozumienia priorytetowych obszarów jej średniookresowego przeglądu. Założono, że wspieranie kompetencji cyfrowych – w PO PC ograniczające się do e-integracji osób cyfrowo wykluczonych – realizuje obszary nr 5

(zaufanie i bezpieczeństwo) i 6 (przedsiębiorczość oraz cyfrowe miejsca pracy i umiejętności) Agendy. Takie założenie jest jednak błędne, ponieważ:

- obszar 5 EAC (i analogiczny obszar jej przeglądu) nie odnosi się do subiektywnych czynników zaufania i bezpieczeństwa w sieci, takich jak „społeczne problemy z wykorzystywaniem TIK wynikające z braku zaufania, umiejętności i świadomości korzyści”; przeciwnie, koncentruje się na czynnikach obiektywnych - prawnych i technologicznych¹;
- obszar 6 Przeglądu nie odnosi się do problemu wykluczenia cyfrowego lecz deficytu cyfrowych kompetencji profesjonalnych na potrzeby sektora ICT, w tym niezbędnych do podejmowania własnej działalności gospodarczej w tym sektorze².

3. Uzasadnienie dla interwencji w obszarze kompetencji cyfrowych

Duże wątpliwości rodzi przedstawiona diagnoza-uzasadnienie dla interwencji w obszarze kompetencji cyfrowych (str. 10). Brak jest szerszej analizy dotyczącej poziomu rozwoju kompetencji we wszystkich grupach społecznych, wyzwań związanych z ich nabywaniem i podwyższaniem oraz rosnących oczekiwań ze strony gospodarki. Słusznie wspomniano o potrzebie koordynacji inicjatyw podejmowanych na rzecz rozwoju kompetencji cyfrowych – nie zaprezentowano jednak jakichkolwiek dalszych informacji w tym zakresie.

O ile w PO PC dominują działania wpływające na stronę podażową cyfrowej gospodarki (dostęp do infrastruktury szerokopasmowej i e-administracji), oddziaływanie na poziom świadomości, umiejętności i motywacji do posługiwania się TIK, stanowiący stronę popytową, powinno stanowić co najmniej równie ważny element interwencji. Jeśli zaawansowane technologie rzeczywiście mają doprowadzić do impetu cyfrowego wspierającego wzrost i konkurencyjność gospodarki, warunkiem *sine que non* jest szerokie wsparcie procesu nabywania i rozwijania e-umiejętności poszczególnych grup społeczeństwa – zarówno osób cyfrowo wykluczonych, jak i pracowników przedsiębiorstw, kadr kierowniczych, urzędników, uczniów i studentów.

Rozwijanie e-kompetencji w ramach osi III PO PC powinno wychodzić daleko poza obszar ograniczony do e-integracji osób cyfrowo wykluczonych (osób starszych (50+) nieaktywnych na rynku pracy, osób niepełnosprawnych, rencistów oraz emerytów, zamieszkałych zwłaszcza na terenach wiejskich i małych miast). Za podjęciem dodatkowych działań w ramach Programu wobec szerszej grupy docelowej przemawia m.in.:

- słaba pozycja Polski, na tle innych państw UE, w dziedzinie e-kompetencji średnich i wysokich oraz aktywnego korzystania z Internetu (dane MAiC, na podstawie Eurostat);

¹ Por. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów - The Digital Agenda for Europe - Driving European growth digitally - COM(2012)784, str. 10-11: „*The EU should become the leading region in the world in terms of network and information security, on-line safety, as well as protection of on-line privacy. This will also stimulate a European market for security products.*”; „*Key Transformative Action: A proposal for a Directive on network and information security to establish a common minimum level of preparedness at national level, to set up a cooperation mechanism to prevent and counter cross-border cyber incidents, risk management and incident reporting requirements (...)*”.

² Ibidem, str. 11: „*As an alternative career option to regular employment, more young people now choose to become an entrepreneur, driven by the unprecedented opportunities created by the web, the cloud, mobile platforms, social networks and the enormous amounts of data. These start-ups need a more business-friendly environment (a "licence to fail") with easier access to finance, markets, networks and skills; which must be encouraged through risk-sharing schemes, venture capital, favourable fiscal treatment and networking events.*”; „*Key Transformative Action: Grand Coalition on Digital Skills and Jobs — to take practical steps to address the shortage of ICT proficiency and the apparent mismatch between available ICT jobs and supply of appropriate digital skills.*”

- słaba pozycja Polski, na tle innych państw OECD, w wykorzystaniu Internetu w działalności gospodarczej MŚP (wg danych MAiC, za *OECD Internet Economy Outlook 2012*);

Potrzebę rozwijania e-kompetencji o charakterze zarówno podstawowym, jak i zaawansowanym i specjalistycznym wśród pracowników przedsiębiorstw i administracji, dostrzeżono m.in. w materiale „Diagnoza i rekomendacje w obszarze kompetencji cyfrowych społeczeństwa i przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu w kontekście zaprogramowania wsparcia w latach 2014-2020”³.

Zdaniem Lewiatana, w ramach PO PC należy rozważyć wszelkie możliwości wspierania zapotrzebowania na TIK ze strony szerokiego grona odbiorców - zgodnie z priorytetem inwestycyjnym (PI) 2.2, wyznaczonym dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, jak i przekształcenie PO PC w program dwufunduszowy, umożliwiając finansowanie działań tego Programu również z Europejskiego Funduszu Społecznego⁴.

- Na poszerzenie zakresu wsparcia rozwoju e-kompetencji (finansowanego z EFRR w ramach PI 2.2) powinien pozwolić charakter takiej interwencji, de facto sprowadzającej się do zwiększania popytu na technologie informacyjno-komunikacyjne. Wśród dodatkowych działań o charakterze motywacyjnym, wspieranych w ramach PI 2.2, mogłyby znaleźć się:
 - wsparcie dla pracodawców/MŚP – na przeprowadzenie diagnozy indywidualnych potrzeb cyfrowych przedsiębiorstwa oraz działań koniecznych do ich zaspokojenia (stworzenie tzw. cyfrowej strategii przedsiębiorstwa);
 - wsparcie rozwoju wyższych kompetencji cyfrowych pracowników oraz kadr menedżerskich, wynikające z potrzeb zidentyfikowanych w cyfrowej strategii przedsiębiorstwa;
 - wsparcie dla osób cyfrowo wykluczonych, w zakresie podstawowych umiejętności cyfrowych i ich praktycznego zastosowania.

W odróżnieniu do ww wsparcia motywacyjnego, w ramach programów finansowanych z EFS (RPO, POWER) znalazłyby się działania o charakterze edukacyjnym m.in. dla:

- osób poszukujących pracy – rozwój podstawowych, średnich i wysokich kompetencji cyfrowych;
- uczniów (oraz nauczycieli) szkół podstawowych i ponadpodstawowych – w zakresie stricte podnoszenia kompetencji cyfrowych, jak metod nauczania pozostałych lekcji przy wykorzystaniu TIK;
- studentów (oraz nauczycieli akademickich) szkół wyższych.

- Utworzenie programu dwufunduszowego pozwoliłoby uniknąć wielu problemów związanego z rozproszeniem wsparcia, a ułatwiłoby strategiczne podejście do cyfrowej gospodarki i synergię działań popytowych i podażowych w obszarze cyfryzacji.

Rezygnacja z wyżej zaproponowanych wariantów oznaczałaby wymóg ścisłej koordynacji działań wspierających e-kompetencje. Tymczasem, w projektach programów operacyjnych wskazywanych jako odpowiednie dla szerokiego wsparcia e-kompetencji (str. 38) aktualnie brak jest informacji o planowanych działaniach w obszarze podnoszenia e-kompetencji

³ Por. „Diagnoza...”, Batorski, str. 98-101

⁴ Zgodnie z Załoženiami Umowy Partnerstwa oraz projektem Umowy Partnerstwa (obecnie konsultowany, do końca sierpnia) POPC będzie programem „jednofunduszowym”. Wspomniana zmiana wymagałaby odpowiedniej korekty tego założenia w projekcie Umowy.

pracowników, pracodawców czy jakości edukacji cyfrowej. Niezbędne na obecnym etapie prac powinno być co najmniej:

- dokładne wskazanie priorytetów inwestycyjnych, w ramach których miałyby być wspierane kompetencje cyfrowe poszczególnych grup społecznych,
- przedstawienie założeń przewidywanego modelu wsparcia dla poszczególnych grup docelowych,
- ustalenie mechanizmów międzyresortowej koordynacji interwencji (jeśli będzie dokonywana z kilku różnych programów).

Wśród wspieranych przez EFS priorytetów inwestycyjnych (PI) w zakresie celów tematycznych 8-10, które mogłyby wspierać rozwój e-umiejętności, dostrzegamy w szczególności:

- PI 8.5 *„Zapewnianie dostępu do zatrudnienia osobom poszukującym pracy i nieaktywnym zawodowo, w tym podejmowanie lokalnych inicjatyw na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników”*;
- PI 8.9 *„Adaptacja pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian”*;
- PI 9.4 *„Aktywna integracja, w szczególności w celu poprawy zatrudnialności”*;
- PI 10.1 *„Ograniczenie przedwczesnego kończenia nauki szkolnej oraz zapewnienie równego dostępu do dobrej jakości edukacji elementarnej, kształcenia podstawowego i ponadpodstawowego”*;
- PI 10.2 *„Poprawa jakości, skuteczności i dostępności szkolnictwa wyższego oraz kształcenia na poziomie równoważnym w celu zwiększenia udziału i poziomu osiągnięć”*;
- PI 10.3 *„Poprawa dostępności i wspieranie uczenia się przez całe życie, podniesienie umiejętności i kwalifikacji siły roboczej i zwiększenie dopasowania systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, m.in. przez poprawę jakości kształcenia i szkolenia zawodowego oraz utworzenia i rozwijanie systemów uczenia się przez praktykę i przyuczania do zawodu, takich jak dwutorowe systemy kształcenia”*.

Dla ww priorytetów należy przedstawić strategię interwencji w obszarze cyfryzacji. Istnieją obawy, że takie wsparcie nie zostanie zaprogramowane wprost, lecz pozostanie jednym z potencjalnych, lecz nie wpisanych bezpośrednio w programy, rodzajów działań. W praktyce prowadziłyby to do minimalnego oddziaływania na popytową stronę cyfrowej gospodarki.

4. Wybór celów tematycznych (str. 12)

Trudno zgodzić się z sugestią, że ograniczenie zakresu PO PC do celu tematycznego 2 („zwiększanie dostępności, stopnia wykorzystania i jakości TIK”), wraz z rozproszeniem działań dotyczących TIK w innych programach, prowadzi do skutecznej i efektywnej interwencji. Równie niezrozumiała jest argumentacja, że takie ograniczenie wynika z potrzeby „unikania nadmiernej fragmentaryzacji zakresów wsparcia”. Podejście oparte na rozproszeniu interwencji i braku całościowego ujęcia obszaru TIK zdecydowanie utrudnia koordynację działań, co wielokrotnie pokazały doświadczenia obecnej perspektywy.

Dziwi również przyjęcie założenia, że interwencja poza PO PC (np. cyfryzacja procesów biznesowych w RPO) nie koniecznie wymaga zaprogramowania **odrębnej alokacji**, gdyż projekty ICT, ze względu na swój potencjał rozwojowy, i tak znajdują odpowiednie wsparcie na zasadach ogólnych. Nie przedstawiono analiz, na których oparto tak optymistyczne, naszym zdaniem, przekonanie. Dotychczasowe doświadczenia ukazują raczej potrzebę interwencji w zakresie zwiększania zastosowania przez MŚP rozwiązań i narzędzi e-biznesu, w ramach priorytetu inwestycyjnego 2.2.

5. Koordynacja międzyresortowa

Podejście do koordynacji w obszarze e-kompetencji i e-integracji (str. 38) ogranicza się wyłącznie do wskazania obszarów, dla których wsparcie powinno znaleźć się poza Programem (czyt.: pozwalają na to ramy instytucjonalne). Tymczasem, ze względu na horyzontalny charakter e-gospodarki i e-kompetencji, oraz ramy instytucjonalne funduszy spójności, interwencja w tych obszarach znajduje się potencjalnie w zakresie odpowiedzialności kilku resortów równocześnie (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej). **Realizacja kompleksowej strategii interwencji wymaga zatem koordynacji współpracy tych resortów.**

Ograniczenie interwencji w PO Polska Cyfrowa do elementów nie pokrywających się z zakresem innych celów tematycznych (szczególnie CT1 – wsparcie działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjności, CT3 – wsparcie dla MŚP, CT8 – zatrudnienie i mobilność pracowników, CT9 – włączenie społeczne i walka z ubóstwem oraz CT10 – edukacja, umiejętności i uczenie się przez całe życie), jest niestety kolejnym przykładem na powszechne w Polsce **zjawisko resortowości**, polegające na fragmentarycznym podejściu do problemu, tylko w zakresie odpowiedzialności danego resortu.

W związku z rezygnacją w PO PC z działań skierowanych na rozwój e-gospodarki, tym ważniejsza staje się potrzeba zapewnienia mechanizmów koordynacji działań w tym obszarze. Minimalnym rozwiązaniem wydaje się zapewnienie systemu wymiany informacji na temat projektów TIK realizowanych przez przedsiębiorstwa w Polsce.

Ponadto, ze względu na horyzontalny charakter cyfryzacji, we wszystkich krajowych i regionalnych programach polityki spójności należy wprowadzić zasadę promującą wykorzystywanie w projektach rozwiązań z zakresu najwyższych technologii informacyjno-komunikacyjnych.

6. Oś priorytetowa I. Powszechny dostęp do szybkiego Internetu

W zakresie poszerzania dostępu do szybkiego internetu, interwencja w ramach Programu ma doprowadzić do budowy infrastruktury szerokopasmowej o wysokiej przepustowości w obu kierunkach, czyli zarówno dla wysyłania, jak i odbierania pakietów danych (por. str. 16-17 PO PC). Nie jest jasne, czy oznacza to wymóg zapewnienia symetrycznego przesyłu pakietów danych, do których odnoszą się parametry 30 Mbps i 100 Mbps. Usługi oparte o symetryczny przesył pakietów nie stanowią powszechnego standardu na rynku klientów indywidualnych (częściej świadczony na rynku klientów biznesowych). Również dotychczasowe podejście opierało się na parametrach w zakresie odbioru danych, a na konieczność wspierania łącz symetrycznych nie wskazano też w EAC. Przyjęcie wymogów związanych z symetrycznością przesyłu oznaczałoby konieczność dostosowania metodologii liczenia penetracji stosowanej przez UKE (obecnie odnosi się do parametru prędkości odbioru) i dostosowania metodologii przyjętej w Inwentaryzacji. Konieczne może się też okazać ponowne przeliczenie osób korzystających z usług mieszczących się w takiej definicji przesyłu danych (ilość osób mających dostęp do sieci spełniających takie parametry jest zapewne niższa). Z punktu widzenia aktualnie dostępnej infrastruktury i celów EAC należałoby więc dopuścić wspieranie **łącz asymetrycznych**. Inne podejście doprowadzi do zwiększenia kosztów osiągnięcia celów Agendy Cyfrowej.

Należy pamiętać, że kierunkiem rozwoju cyfrowego społeczeństwa w najbliższych latach będzie mobilność - dostęp do Internetu nie tylko stacjonarnie, ale na dowolnym urządzeniu przenośnym, w dowolnym miejscu, o dowolnej porze. Rozwój wielu rodzajów e-usług (np. usługi z zakresu telemedycyny, usługi geolokalizacyjne), zarówno publicznych jak i prywatnych, ściśle związany jest z **mobilnością**. Niezbędne zatem jest zapewnienie odpowiedniej infrastruktury mobilnej na obszarach, w których takie sieci nie będą ekonomicznie opłacalne dla żadnego z działających na rynku operatorów – nawet zapewnienie na takich terenach stacjonarnych sieci światłowodowych o wysokich przepustowościach nie będzie gwarantowało możliwości korzystania z nowych mobilnych usług.

Chociaż wiele uwarunkowań dotyczących realizacji inwestycji zostanie zdefiniowanych poza PO PC, na etapie przygotowywania dokumentów wdrożeniowych do programu, warto już teraz pamiętać o następujących zagadnieniach:

– *Wskaźniki rezultatu / produktu*

Potrzeba mierzenia rezultatów działań rozbudowy i przebudowy sieci wskaźnikiem populacji/gospodarstw domowych znajdujących się w jej zasięgu, a nie wskaźnikiem penetracji Internetu czy liczbą umów zawartych z abonentami. Wskaźnik penetracji może utrzymywać się na niskim poziomie w rezultacie oddziaływania barier innych niż brak dostępu do Internetu, nawet w przypadku 100% pokrycia populacji sieciami.

Wskaźniki "długości sieci" i "liczby węzłów", w świetle zasady neutralności technologicznej i uwzględniania łączy radiowych, są nieadekwatne i mogą prowadzić do niekoniecznie optymalnych inwestycji. Bardziej odpowiednie są wymienione wcześniej wskaźniki zasięgu sieci.

– *Opłacalność inwestycji*

Stan sieci szerokopasmowej⁵ w połączeniu z realiami gospodarczymi w Polsce (okres zwrotu z inwestycji na białych terenach wynosi od 8-15 lat, przy uwzględnieniu przychodów z dostępu do Internetu; nieco lepszy wynik można uzyskać przy uwzględnieniu przychodów z innych usług), sprawiają, że długi okres zwrotu z inwestycji może nie być atrakcyjny dla mniejszych przedsiębiorców, a niskie przychody mogą uniemożliwiać zachowanie wymogu trwałości inwestycji. Z tego powodu projekty inwestycyjne sieci dostępowych nie powinny być dzielone na małe lokalne przedsięwzięcia, które stają się jeszcze bardziej nieefektywne. Wątpliwe przy tym byłoby wypełnienie wymogu hurtowego dostępu do infrastruktury budowanej ze wsparciem funduszy UE, który wynika z Wytycznych szerokopasmowych i jest jednym z warunków określonych w projekcie GBER⁶. Postulujemy promowanie projektów o większym zasięgu terytorialnym, umożliwiając im uzyskiwanie efektu skali działalności.

– *Zasada wyboru projektów*

Jedną z możliwych zasad wyboru projektów rozwoju sieci szerokopasmowych (str. 17) jest „tryb pozakonkursowy (projekty strategiczne - w uzasadnionych przypadkach)”. Należałoby dokładniej określić warunki uzasadniające zastosowanie trybu pozakonkursowego oraz

⁵ Por. PO PC, str. 8: „Blisko ¾ aktywnych łączy pozwala na transmisję do użytkownika z prędkością nie większą niż 10 Mbps, a jedynie 4% gwarantuje dostęp co najmniej 30 Mbps.”

⁶ Projekt rozporządzenia uznającego niektóre rodzaje pomocy państwa za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE (GBER), art. 15 pkt 9 lit. b: „operator sieci będący beneficjentem pomocy musi oferować hurtowe usługi dostępu aktywnego i pasywnego na równych i niedyskryminujących warunkach, z możliwością uzyskania skutecznego i pełnego dostępu”.

spełnienie kryterium konkurencyjności, o którym mowa w art. 15 pkt 9 lit. c projektu GBER⁷.

– *Transparentność zasad i pełna informacja*

Informacje dotyczące warunków przyznawania funduszy oraz obowiązków ciążących na beneficjentach nie są w wystarczającym stopniu dostępne. Niejednokrotnie brak jest informacji o tym które z budowanych oraz już wybudowanych sieci szerokopasmowych będą dostępne dla innych operatorów i na jakich zasadach. Wymóg otwartości sieci nie jest wystarczająco jasno komunikowany w szczególności w stosunku do sieci ostatniej mili (w działaniach RPO i POIG). Źródłem informacji na temat zasad obowiązujących przy realizacji danego projektu są decyzje notyfikacyjne, ale te nie są łatwo dostępne w języku polskim.

W tym kontekście, istnieje potrzeba utworzenia strony internetowej dedykowanej wyłącznie projektom budowy, rozbudowy i przebudowy sieci telekomunikacyjnych, udostępniającej przynajmniej następujące aktualne informacje na temat środków pomocy państwa: pełny tekst zatwierzonego programu pomocy oraz przepisów wykonawczych do tego programu, nazwa beneficjenta pomocy, kwota pomocy, intensywność pomocy oraz wykorzystywane technologie. Takie informacje są niezbędne dla koordynacji infrastrukturalnych projektów, w tym na łatwe pozyskanie informacji o zasadach dostępu.

– *Niedublowanie istniejącej infrastruktury*

Podstawową kwestią w ramach rozwoju sieci szerokopasmowych jest niedublowanie istniejącej infrastruktury niespełniającej wymogów EAC co do przepustowości 30 Mb/s. Poprawa parametrów już istniejącej sieci szerokopasmowej jest konieczna, jeśli chcemy efektywnie wykorzystać ograniczone środki. PO PC przewiduje wsparcie projektów w zakresie przebudowy sieci, należy jednak wyraźnie podkreślić zasadę niedublowania istniejącej infrastruktury.

7. Oś priorytetowa III. E-integracja grup wykluczonych cyfrowo i upowszechnienie TIK

W działaniach ukierunkowanych na budowanie kompetencji, w tym organizowaniu potrzebnej infrastruktury, niezbędne jest skuteczne wykorzystywanie już istniejących zasobów i potencjału aktywnych w tym obszarze organizacji i instytucji (w tym ośrodków kultury, bibliotek, już przeszkolonych w ramach innych projektów trenerów, dostarczonego wcześniej w innych projektach sprzętu komputerowego).

Konfederacja Lewiatan

⁷ Por. art. 15 pkt 9 lit. c projektu GBER; w przypadku pomocy regionalnej na rzecz rozwoju sieci szerokopasmowych „pomoc jest przyznawana na podstawie konkurencyjnej procedury wyboru”